

Na regen komt
zonneschijn

Ineke van Dalen

Na regen komt
zonneschijn

Schrijver: Ineke van Dalen
Coverontwerp: Ineke van Dalen
ISBN:9789461934390
© Ineke van Dalen

12 oktober 1992.

De dag dat alles anders werd.

Een mooie najaarsdag, maar in mijn hart regende het tranen.

Want die dag heb ik mijn lief verloren.

Voor mijn gevoel heeft het jaren geregend.

Maar met de tijd kwam ook zo nu en dan de zon door en ging hij steeds vaker schijnen.

Soms ging hij weer lange tijd achter de wolken maar kwam steeds weer opnieuw te voorschijn.

Daarom noem ik dit boek

“NA REGEN KOMT ZONNESCHIJN”

en draag dit op aan mijn kinderen. Zij hebben samen met mij de regen gevoeld én de zon weer zien schijnen.

Ineke.

2007

Email: vandalen.i@hotmail.com.

VOORSCHRIFT

Voordat dit verdriet in ons leven kwam waren we een gelukkig gezin.

Jan en ik waren bijna 14 jaar getrouwd en samen hadden we drie kinderen.

Twee jongens van twaalf en negen en een meisje van drie jaar.

Jan werkte als ambulance chauffeur op de ziekenauto en ik was fulltime moeder van onze drie kinderen.

Een gezin zoals andere gezinnen met heel veel plannen voor de toekomst.

Plannen om samen nog heel vaak op vakantie te gaan, te genieten van onze kinderen, samen oud worden en zoveel dingen meer.

Maar 12 oktober 1992 stond onze toekomst stil.

Plotseling overleed Jan aan een hartinfarct.

Vanaf dat moment gaat dit boek. De lezer krijgt een beeld van wat er zoal gebeurt in een jong gezin waar rouw en verdriet zijn.

Hoofdstuk 1

Vrijdagavond, 9 oktober 1992, gewoon een gezellige avond. We hebben bezoek en het wordt laat.

Moe maar voldaan gaan we naar bed en zoals zo vaak zeggen Jan en ik tegen elkaar: "lekker slapen en morgen gezond weer op".

10 oktober, niks gezond op. Jan maakt me wakker en zegt: "ik ben niet lekker".

Hij ziet asgrauw, enorme pijn tussen de schouderbladen, een polsslag die niet te tellen is en twee grote ogen die mij vertellen dat ik een dokter moet bellen.

Ik roep mijn schoonzus die naast ons woont en we bellen de dokter. Voor mijn gevoel duurt het een eeuwigheid voordat de arts en ziekenauto arriveren.

Tijdens het wachten zit ik bij Jan en we kijken elkaar aan. Dan zegt hij: "dit is goed mis Ineke".

En hij wist waar hij het over had omdat hij zelf reanimatie les gaf en dit verdacht veel op een hartinfarct leek.

En dan gaat alles in een stroomversnelling. Jan naar het ziekenhuis, mijn schoonzus die bij onze drie kinderen blijft. En ik ga Jan achterna naar het ziekenhuis.

Zo bang: "als hij onderweg maar niet dood gaat".

Als ik in het ziekenhuis kom zijn ze nog met hem bezig en ik vraag in paniek of hij er nog wel is. De verpleegkundige zegt dat ze nog met hem bezig zijn en dat ze nog niets kan zeggen.

Als ik bij Jan ben komt de arts vertellen dat hij een hartinfarct heeft wat zich nog steeds aan het uitbreiden is. Jan kijkt de dokter aan en zegt: "ik heb weleens gedacht dat ik niet oud zou worden, maar nu is het nog te vroeg. Ik ben nog maar net 46 jaar en heb drie jonge kinderen".